

Vi gratulerer Hakoah

70 år - stærk og levende

Så står vi igen ved en milepæl i Jødisk Idrætsforening Hakoahs historie.

Jeg har sammen med bestyrelsen igennem længere tid, overvejet hvordan vores 70-års jubilæum skulle fejres og om det overhovedet var noget at gøre ekstra meget ud af.

Vi kom i enighed frem til, at vi på en eller anden måde måtte fejre det.

Ikke kun ved en fest for vores mange trofaste medlemmer, men for hele den jødiske menighed. I en tid med så mange fristelser i det store samfund, bliver det absolut ikke lettere at være frivillig leder for en idrætsforening.

Der bliver stillet stadig større krav til os som ledere og trænere, men vi har en forpligtigelse til at prøve at gøre alle tilfredse. Ikke så få af vores medlemmer har spillet i klubben, hvis ikke i 70 år, så ihvertfald i 30-40 år. Et ord som klubfølelse er bestemt ikke et fremmedord hos os, som det er i mange andre klubber rundt i landet.

At bedømme ud af medlemstallet i Hakoah og de stigende antal hold, kan vi mærke at klubben lever i bedste velgående. Derfor vil vi gerne markere dette jubilæum. I maj stod vi som arrangør af en stor international ungdomsfodboldturnering med deltagelse af omkring 200 unge fra 10-18 år og d. 15. oktober vil vi lade sportstøjet afløse af festtøjet og medbringe godt humør, familie og venner til vores store jubilæumsfest på Hotel Scandinavia.

Detaljer om tilmelding og programmet for festen kan ses længere inde i vores jubilæumsskrift.

Vi er meget taknemlige over for de mange der har tegnet annoncer eller hilsner til dette skrift og i den forbindelse skal lyde en tak til Jakob Kurland, som igen har ydet en stor indsats og til vores dygtige redaktør Elon Cohn.

Mit håb for fremtiden er, at Hakoah's navn fortsat vil blive omtalt med respekt ude omkring i de organisationer vi er tilsluttet samtidig med, at vi har Hakoah-hold på banen hver dag året rundt - det er det der holder liv i vores dejlige forening - og vi vil fremover have lejlighed til at fejre mange flere jubilæer.

Et godt nytår til alle og på godt gensyn d. 15. oktober 1994.

Mange hilsner,

Alan Melchior
formand

Indmarchen ved maccabiaden 1950

En hilsen fra MT

Hakoah hører ikke til de ældste blandt idrætsforeningerne, men alligevel er der grund til at glæde sig over, at Hakoah nu kan fejre sin 70-års dag. Hakoah formåede i sine første leveår at placere sig smukt indenfor dansk idræt, med Danmarksmeesterskaber, olympisk-deltagelse - og hvad der var helt nyt: Maccabiade i det, der senere skulle blive til staten Israel. I troessamfundet er mange foreninger dukket op, for at forsvinde igen, eller for at blive smeltet sammen under nye navne og med ændret struktur og formål.

Når Hakoah har kunnet bestå, er det først og fremmest, fordi man hele tiden har kunnet tilbyde menighedens ungdom mulighed for at dyrke idræt med deres jødiske kammerater. Og fordi de aktive sportsudøvere, når det kneb med konditionen, altid var villige til at indtræde i bestyrelsen og på andre ledende poster i foreningen.

Denne form for kontinuitet, der på ingen måde har båret præg af at bevare det bestående, vil jeg gerne ønske tillykke med - og jeg har troen på, at Hakoah vil kunne fortsætte sit virke i mange, mange år. I tidens løb er Hakoah blevet en integreret del af menighedens liv, og mange af de ledere og bestyrelsesmedlemmer, der i tidens løb har hjulpet med til at holde liv i Hakoah, har ydet fornemme indsatser i såvel Synagogeforstanderskab, Delegeretforsamling og ikke mindst i Repræsentantskabet.

Til den nuværende bestyrelse, til de forhenværende bestyrelsesmedlemmer og til alle de mange aktive er der grund til at sige tak for en fin og flittig indsats i de mange år - med ønsket om, at Hakoah vil fortsætte sine bestræbelser, ikke alene på sportspladsen, men også som en aktiv forening i menighedens liv.

Bent Silber

Udgivet af JIF Hakoah, København

Ansvarshavende redaktør: Elon Cohn (DJF). Design og layout: Elon Cohn. Sats: DMT. Tryk: DaMi Colour Print, 2720 Vanløse

Forsiden: Hakoahs bestyrelses forhandlingsprotokol - håndskreven - fra 1948. Det tunge værk dækker årene indtil 1959.

Vi gratulerer Hakoah

De unge bærer faklen videre

Det er en ungdommelig 70 årig, der i denne måned fejrer sin runde dag. Siden Gunnar Wulffs ungdomsledertid i slutningen af 70'erne, er foreningens tyngdepunkt i højere og højere grad blevet forskudt mod de unge. I dag kan man nok regne med, at omkring 2/3 af foreningens aktive er tilknyttet ungdomsafdelingen, hvor der i sidste sæson blev dystet i fodbold, badminton, bordtennis, håndbold og basketball. Igennem de sidste 20 års tid er klubben blev tættere og knyttet til Carolineskolen.

Med skolens udflytning fra det mørke Nørrebro til det grønne Ryparken, blev også Hakoahs livsbetingelser og faciliteter væsentlig forbedret. Indendørsaktiviteterne blev flyttet fra Ellebjergskolen til Carolineskolens glimrende gymnastiksal, bordtennis kunne foregå i egen bordtennis-kælder, badminton i den nærliggende hal, og fodbolden kunne i etaper flytte fra den forblæste og forkætrede Kløvermark til Ryparkens lækre anlæg. I dag er målet, at træningen foregår på skolen lige efter skoletid. Dette giver åbenbare fordele for vores geografisk spredte „opland“, så børnene ikke behøver først at tage den lange vej hjem fra skole for derefter at skulle vende tilbage senere på dagen.

Til gengæld har vi til en vis grad svigtet de jødiske børn, der ikke går på Carolineskolen, og som dårligt kan nå frem til træning tidligt på eftermiddagen, og endvidere har det begrænset vores udvalg af træneremner. I løbet af de seneste år har Carolineskolen været gennem en væsentlig tilbagegang i elevtallet som følge af de små fødselsårsgange. Det er klart, at dette også har smittet af på rekrutteringsgrundlaget for ungdomsafdelingen, så der er grund til at være stolte af, at Hakoah stadig kan stille med fodboldhold i alle aldersgrupper fra de syvårige miniputter til de 18-årige ynglinge. Vores fodboldspillere har også vænnet sig til, at der årligt er større rejser og arrangementer på programmet.

Siden 1979 har vi i Kr. Himmelfartsferien deltaget i den inter-skandinaviske turnering for jødiske klubber, der først hed Maccabi Cup, siden Pierre Gildesgame Games Nu kaldes den Pierre Gildesgame Tournament og er en syvmands-fodboldturnering. Ved jubileumsarrangementet i København i foråret havde Pierre Gildesgame Tournament deltagelse i tre rækker af hold fra København, Stockholm, Malmö, Göteborg, Oslo, Helsinki, St. Petersborg og Riga. I adskillige år deltog vi endvidere hver sommer i verdens største ungdomsturnering, Norway Cup, og i år mødte vores drengehold Maccabi-klubberne fra London, Glasgow, Paris og Lyon i en flot turnering i England. Lidt overraskende har tilslutningen til enkeltmands-idrætterne badminton og bordtennis været svigtende. Bordtennisafdelingen har dog stået for Hakoahs flotteste sportslige præstationer i nyere tid, hvor søstrene Natascha og Vanessa Swerdlhoff nåede Dan-Smarks-eliten og siden vores drengehold med Daniel Bergman, Michael Fish, Allan Rechtman og Jacob Dammas kvalificerede sig til holdturneringens I. division i 1991. I de sidste par år har bordtennisafdelingens største udfordring

været Hakoah Open med deltagelse af Maccabi Oslo. I sæsonen 1993/94 havde vi stor glæde ved at genåbne en ungdomsafdeling i håndbold. Drengeholdet, der stod for comebacket, vandt med flot margin deres række, og i det kommende år imødeser vi yderligere et drengehold samt et hold minipiger.

Financieringen af ungdomsafdelingens aktiviteter er blevet et kæmpe arbejdsområde i sig selv. Hvor vi fra midten af 70'erne og 15 år frem modtog direkte støtte til de enkelte aktiviteter i henhold til Fritidsloven, modtager vi nu under Folkeoplysningsloven dels et beløb i deltagertilskud, dels et beløb i driftstilskud (leje).

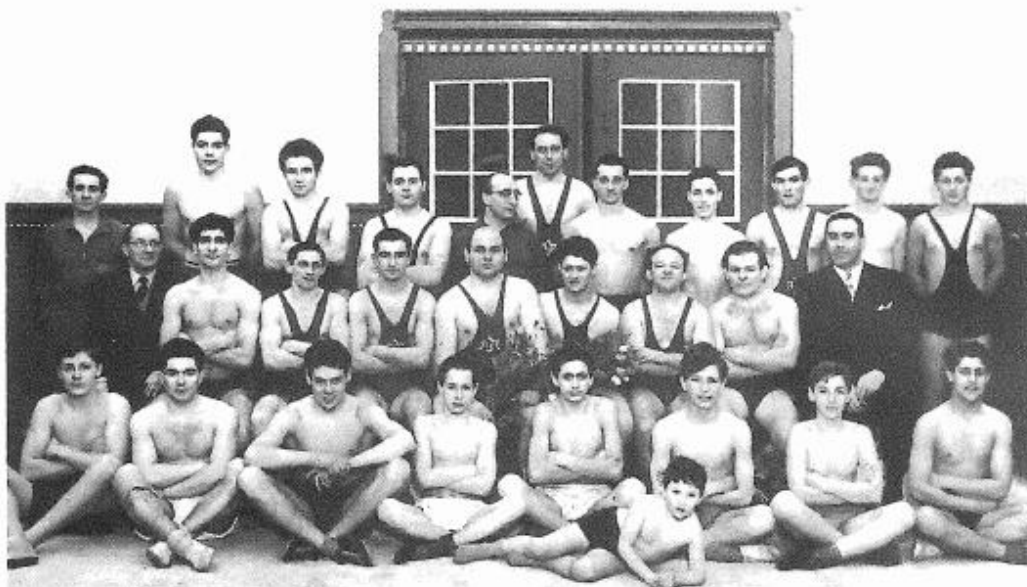
Umiddelbart står vi friere i vores brug af midlerne, men tilskuddene er blevet kraftigt beskåret, og administrationen i forbindelse med budgetlægning, revision, løn-, skat- og arbejdsmarkedsbidragsbetaling beslaglægger uforholdsmæssig mange ressourcer. Nedgangen i antallet af børn på Carolineskolen synes nu at være stoppet, men de små årgange vil i mange år fremover give os problemer med et relativt lille antal af potentielle aktive. Udfordringen for klubben er derfor fortsat at tiltrække medlemmer ved at kunne tilbyde børnene et godt aktivitetsudbud i positive og trygge rammer, hvor børnene kan få glæde af sporten og kammeratskabet på deres eget niveau.

Morten Margolinsky

Hakoah København mod Hakoah Berlin i 1935. Jacob Kurland vinder nikduellen.

Vi gratulerer Hakoah

1951: Hakoahs brydeafdeling hylder danmarksmestrene Isak Paikin og Kolle Leisin - de to herrer midt i billedet med blomsterbuketter.

Sjæl og legeme i harmoni

Man må erkende, at de ældste jødiske skrifter ikke indeholder meget om sport, selvom englænderne hævder, at Josef spillede tennis, fordi

"He served in Pharaoh's court".

Det var som bekendt grækerne, der fandt på olympiaderne, der kom til at udgøre en del af den hellenistiske kultur.

Som i så mange andre sammenhænge er den ældste henvisning til kroppens betydning et citat fra Hillel, der på vej til bad erklærede, at et bad er en hellig handling. Når mennesket er skabt i Guds billede, må det være en pligt at holde legemet rent og i god form. I mange, lange tider boede jøder under sådanne forhold og udsat for en så umenneskelig behandling, at en jøde blev fremstillet som en krumbøjede person, der ikke gav indtryk af kroppens pleje.

Må jeg i den sammenhæng erindre om, at Kong Frederik IX engang fik tilsendt en gave fra amerikanske jøder, men kongen kunne ikke finde ud af, hvad gaven skulle forestille.

Han tilkaldte min far, der konstaterede, at det var en lysestage, der under transporten havde fået sin stamme bøjet, men med et lille snuptag blev den rettet ud, og min far kommenterede:

Deres Majestæt, sådan er det gået det jødiske folk. Under

transporten er vi blevet bøjede, men hvis vi får frihed, så ranker vi os og står på lige fod med alle mennesker.

Legeme og sjæl i harmoni, det er et jødisk ideal, og makkabi-bevægelsen, der her i landet repræsenteres på smukkeste måde af Hakoah, har i høj grad bidraget til en tilnærmelse til dette ideal. En jøde, der forstår, at han eller hun er skabt i Guds billede, der giver sin krop sund træning, og som kender til sin jødiske arv, den jøde tør ranke sin ryg og møde andre mennesker som ligemænd.

Bent Melchior

Josef Nachemsohn, om nogen manden bag dansk maccabi-deltagelse.

Vi gratulerer Hakoah

Internationalt arbejde gennem mere end 70 år

Selvom det internationale Maccabi samarbejde, deltagelse i Maccabiader og i europæiske Maccabi mesterskaber, med stiftelse af dansk Maccabi Forbund, officielt blev udskilt fra Hakoah i 1982, er Hakoahs navn så tæt knyttet til Maccabi, at dansk Maccabi historie og Hakoahs historie må siges at være to alen ud af et godt stykke.

Da Maccabi World Union (MWU) på initiativ af Pierre Gildesgame fra London i 1921 officielt blev stiftet, var det en selvfølge, at et land som Danmark blev regnet med som et af de lande, der fra starten udgjorde fundamentet i den nye organisation.

Jødiske idrætsfolk fandtes jo også i Danmark inden Hakoahs officielle oprettelse i 1924. Hakoahs stifter, Meyer Rudaizky, skrev i 1959 følgende i 35 års jubilæumsskriftet: „Der fandtes flere jødiske idrætsklubber som f.eks. Haivri Hazair, „Kadimah“, „Kaduah“ og andre. Jeg spillede fodbold i dem alle, men på trods heraf, synes jeg, at der manglede noget. De fleste af medlemmerne i disse klubber var over 20 år og medlemmer på min alder var ikke rigtigt på talefod med folk over 20, blandt hvilke der var flere „big shots“. Det var derfor naturligt, at grundlægge en klub, der også optog medlemmer under 20 år.

På trods af sin unge alder, formåede han at få Danmark registreret som medstifter af MWU. Meyers indsats for at få dansk deltagelse ved de første Maccabiader i Israel i 1932 og 1935, blev senere efter krigen, fulgt op af legendariske Josef Nachemsohn, hvis navn blev kendt i vide kredse i Israel, og blev forbundet med dansk lederskab i Maccabi verdenen. Personligt lærte jeg både Meyer Rudaizky og Josef Nachemsohn at kende, da jeg som grøn 18 årig knægt, på initiativ af Reinholdt Nathansohn, i 1965 deltog i den 7. Maccabiade.

Specielt husker jeg „Joske“ for hans livlige humør og bramfrie vittigheder ved kanten af swimmingpoolen i Kfar Maccabiah. Senere blev det for mit vedkommende til mange maccabiader, både som aktiv idrætsudøver og som leder, men det var oplevelser sammen med bl. a. disse mennesker, der efter næsten 30 år stadig sidder dybt printet i mit indre og som jeg aldrig vil glemme. Det var bl.a. disse hændelser og disse mennesker, der skabte fundamentet for, at jeg sidenhen lagde mit jødiske foreningshjerter i Hakoah og i Den internationale Maccabi bevægelse. I dag er Maccabibevægelsen den største organisation i den jødiske verden med „filialer“ næsten overalt.

Mit ønske for fremtiden er, at vore troesfælder i de muslimske lande snart kan få lov til at deltage i Maccabis aktiviteter på lige fod med os andre.

Når Danmarks og Hakoah Københavns navn i dag nævnes i internationale Maccabi kredse er det først og fremmest med baggrund i to ting. For det første fordi Danmark er en ud af

kun 5 nationer, der har deltaget ved samtlige 14 Maccabiader.

Udover Danmark er de 4 øvrige lande Israel, Holland, USA og England. Den anden og ikke mindre væsentlige er Hakoahs hæderkronede 70 årige fane. Dette klenodie, er det eneste, der har deltaget aktivt, ved samtlige maccabiader og ved samtlige europæiske maccabi mesterskaber.

Ved de seneste maccabiader har jeg ofte måttet stå model til talrige snapshots og videoptagelser, når jeg blev spurgt og fortalte, hvorfor jeg gik rundt med sådan en „gammel las“. Jeg håber inderligt, at vi kan fortsætte denne tradition fremover, og at fanen kan holde sammen på sig selv.

Som sagt er Hakoahs historie lig med Maccabis historie. Sådan vil og skal det fortsat være. På trods af sine 70 år er Hakoah stadig frisk og rørig med mod på at skabe nye jødiske idrætsfolk, der vil løfte arven efter tidligere generationer. Generationer der skabte en organisation med det formål at skaffe grobund for fantastiske oplevelser og livslange venskaber blandt jøder, uanset religiøst- og nationalt tilhørsforhold. Udenforstående, der ikke har den ringeste interesse for idræt, kan have svært ved at forstå de bånd, som et tilhørsforhold til Hakoah har skabt. Jeg håber, at vor dejlige forening fortsat vil give disse muligheder, også til mine børn.

Hazak Ve'ematz og mazal tov fra en „altid Hakoahner“.

Bjarne Karpantschhof

Hakoahs formænd

1924	Meyer Rudaizky
1934	Sam Wassermann
1935	M. Schwartzmann
1937	Aron Schönbaum
1942	Willy Feder
1946	Hermann Isachsen
1949	M. Rudaizky
1951	Bernhard Bodnia
1959	Isak Berkowitz
1961	Reinh. Nathansohn
1967	Bent Lewinsky
1969	Reinh. Nathansohn
1971	Bent Bograd
1973	Poul Abrahamsen
1975	Allan Sårde
1977	Poul Abrahamsen
1978	Benny Unterschlag
1985	Bjarne Karpantschhof
1991	Alan Melchior

Æresmedlemmer

Bernhard Bodnia
Elieser Schaulov
Abraham Kurland
Bent Melchior
Benny Unterschlag
Poul Abrahamsen

Vi gratulerer Hakoah

Dengang var der brydere til

Af Elon Cohn

Det må have været engang i 1950'erne. Jeg var ikke særlig gammel - måske en syv eller otte år. Stedet var Østerbro Svømmehal, hvor Hakoah netop havde startet en svømmeafdeling. Jeg havde aldrig været den store sportsmand - fodbold interesserede mig overhovedet ikke. I skolen var jeg dømt til at være back, og de par gange jeg havde været i Kløvermarken med hakoanerne havde været sørgelige fiaskoer. Det regnede, der var mudret - og bolden kom farende lige mod mig som en olm tyr, syntes jeg. Det var der ikke meget ved. Nu skulle den sportslige selvtilid genoprettes her i svømmehallen, ønskede mine betænksomme forældre.

Jeg, der dengang boede ved Rungstedts kyst fra det spædeste forår til det allerdunkleste efterår - som med vejens andre unger havde fået den bedste svømmeundervisning nede på vor egen badebro - som tilbragte hver ledig time i Øresunds dengang særdeles plumrede vande - skulle nu brilliere på Hakoahs ungdomssvømmehold. Jeg kan huske, at jeg gik til træning med en masse børn, jeg ikke kendte. Jeg mødte troligt op - blev rettet og korrekset for mine bryst og rygtag - og så ebbede det hele ganske stille ud. Jeg blev aldrig Hakoahs mester - heller ikke som svømmer.

Bryderne

Til gengæld har Hakoah gennem sine 70 år fostret mester på mester - om ikke i det våde element - så i bryde- og bokseringen, på grønsværen, med bat og med bold. Jeg erindrer min barndoms besøg hos tante Bertha og onkel Henning (Silbermann) på Østerbro. I spisestuen, i hjørnet mellem vinduet og døren til soveværelset, stod en vitrine med fire eller fem hylder bag glasset. I trængsel som ved juletid på Købmagergade stod pokal på pokal.

-Hvad er alle de bægre for nogen, spurgte jeg engang.

-Dem har min far vundet som bryder, svarede fætter Birger.

Henning, Josef Hillel, Silbermann var ikke den eneste, der trak mesterskaber hjem til den jødiske idrætsforening. Abraham Kurland vandt i 1932 både DM og Københavns-mesterskabet i brydning. Som holdkammerater havde han Max Bornstein, Michael Kurland, Hermann Leisin, Edvard Shiang, Henning Silbermann, Robert Eisen, Emil Wassermann og Isak Paikin. I 1961, hele 29 år senere, var vægten flyttet fra brydning og boksning til andre sportsgrene. I løbet af 1960 skulle Maccabi udtage de danske deltagere i den 6. Maccabade.

Nu var tyngden skiftet fra letvægtsbryderne til løb, tennis, fægtning og håndbold. En enkelt superbryder kunne dansk-jødisk idræt dog stadig rose sig af at have fremdrevet. Benny Sårde, med guldmedalje i græsk-romersk brydning fra 1953-Maccabiaden og fine resultater på landsholdet, viste

igen de dansk-jødiske bryder-farver i Israel. Håndboldholde dengang i 1961 spændte vidt aldersmæssigt.

Alderpræsident var Henning Isachsen, dengang 37 år, men yngste mand på holdet var 16-årige Freddy Rothstein. Arno Nachmann skulle løbe 800 m og 1500 m, Ivan Ruben, dansk fleuret-fægter ved London OL i 1948, skulle forsvare de danske farver på blanke våben, og danmarksmesteren i tenni Lis Bodin, mødte op i både single, dame-double og mixed-double.

Hakoahs fodboldafdeling, der i dag dominerer klubben, va fra 1938 til 1955 med i Dansk Arbejder Idræt., og siden i Københavns Boldspil Union.

Det var i de år fodboldtrengene førte den ene sejr efter den anden hjem til klubben. Senere er det gået støt tilbage for fodboldafdelingen - dog er der i de sidste år tegn i sol og måne på, at lykken vender og nye triumfer vinker forude.

Giganterne

Hakoahs stiftere og ledere var sande giganter i Københavns jødiske menigheds nyere historie.

Dette forår har vi taget afsked med Meyer Rudaizky, der to initiativet til at stifte Hakoah i både samarbejde og konkurrence med hele den underskov af jødiske idrætsklubber, der fandtes i København for 70 år siden. Men Meyer var ikke en om at lede dansk jødisk sport.

Josef Nachemsohn, var drivkraften bag deltagelsen i Maccabi-legene og nævnt i flæng glemmer hakoanerne nærpoul abrahamsen, Bernhard Bodnia, Abraham Kurland, Reihold Nathansohn, Jacob Kurland, Herman Erstein og Benny Unterschlag.

Jeg takker JIF Hakoah for den tillid man har vist mig ved i bede mig redigere festskriftet til 70-års jubilæet. En særlig tak til Benny Unterschlag, der har stillet sit tekst- og fotoarkiv til rådighed.

Uden arkivet og Benny hjælpsomhed havde dette blad ikke set dagens lys.

Min sønner deltager ivrigt i klubbens aktiviteter.

En med bordtennisbattet i hånd - den anden på grønsværen. Hverken det ene eller andet sted mangler der spillere, ledere eller begejstrede forældre.

Når det drejer sig om mennesker i dette land, begynder tilværelsen som pensionist senest ved de 70 år. Og vi siger, i menneskets alder er „tre sinde tyve og ti“. Alt her udover er en foræring.

Disse udsagn gælder ikke for Hakoah. Klubben er stærk som tidligere - har bred tilslutning blandt unge og yngre. Lever vi, der deltager i 70-års festlighederne længe nok, vil helt sikkert kunne fejre Hakoahs 120-års fødselsdag.

Hjertelig mazal tov til os alle!

Vi gratulerer Hakoah

Hakoahs bestyrelse i 1959: Herman Erbstein, Meyer Rudaizky, Semmy Levitan, Bernhard Bodnia, Josef Nachemsohn, Reinhold Nathansohn, Alfred Tschernia, Isak berkowitz, Poul Abrahamsen, Hartog Wurms, Conny Dalgart, Simon Reilund og artiklens forfatter, Ino Jacobsen.

To stovte støtter

Efterhånden som tiden går, bliver der færre og færre til at fortælle om fordums stolte bedrifter og de personligheder, der lagde hjertet og sjæl, og ikke mindst en enorm arbejdsindsats i Hakoah.

Sportspræstationer har det med at blive mere og mere farverige, ja ligefrem rosenrøde, jo længere tid der går. Omvendt går det med lederne der stod bag. Deres indsats falmer og blegner, og en dag er de glemt. Ved 70 års dagen, er der grund til at omtale to, som lagde umanerligt mange kræfter i arbejdet for Hakoah og som brugte utrolig megen fritid på sagen.

Den 30. november 1993 døde Herman Erbstein, knapt 80, år gammel. For sit mangeårige virke i Hakoahs bestyrelse blev Herman Erbstein - eller Snerpe som han blev kaldt blandt venner - udnævnt til æresmedlem.

Herman Erbstein var med i Hakoah omtrent fra starten, først som aktiv, og kort tid efter sin hjemkomst fra Theresienstadt, også i bestyrelsen, hvor han sad tungt og solidt på medlemsregister og ikke mindst på Hakoahs kasse. Det er ikke småting Herman Erbstein har måttet lægge øren til på utallige bestyrelsesmøder, og det må, med nutidens målestok, siges at være en overmenneskelig præstation Herman Erbstein har ydet. Og hans rekord bliver næppe slået.

Med sit rolige temperament, sin solide viden om alle detaljer i Hakoahs mange aktiviteter, og sit sikre greb om regnskaberne og pengesagerne, var han den ballast der var uundværlig for de skiftende bestyrelser, og ikke mindst dens formænd.

Reinhold Nathansohn, der døde i december måned 1978, kun 61 år gammel, tilhørte samme generation som Herman

Erbstein, og var besat af den samme flid og trofasthed overfor Hakoah - om end hans temperament var af en helt anden beskaffenhed. Også Reinhold blev æresmedlem i Hakoah. Reinhold Nathansohn havde en stor, altoverskyggende

interesse. Fodbolden og alt hvad der følger med og hører til i dette dybt alvorlige og alt opslugende spil, som for mange, og blandt dem Reinhold, er ensbetydende med selve tilværelsen. Hans debut på Hakoahs bedste seniorhold må have fundet sted en gang i anden halvdel af 1930'erne, og hans sidste optræden på Hakoahs bedste seniorhold var en gang i midten af 1950'erne.

Sin debut som ungdomsleder, eller juniorleder, som det hed den gang, fandt sted i begyndelsen af krigsårene, og det er ganske mange, der har oplevet Reinhold som både juniorleder og medspiller på Hakoahs bedste seniorhold.

Ledergemingen, som ungdomsleder og som formand varede til 1971, men det vil være som ungdomsleder i Hakoah, at Reinhold huskes. Genopbygningen af Hakoah efter 1945, var en opgave, som krævede en enorm indsats. Der var mangel på alt, og ikke mindst sportsudstyr, hvis man overhovedet kan bruge den betegnelse om datidens ragelse.

Alene det at få fat i en fodbold, for slet ikke at tale om støvler, var en opgave for eksperter.

Alligevel blev ungdomsafdelingen et tilløbsstykke, der en overgang havde to lilleputhold, to drengehold, samt junior- og ynglingehold. Arbejdet var Reinholds, og de kontakter han fik blandt forældre og de unge boldgenier, var ikke blot en almindelig rutine. Der var tale om personlige relationer, der rakte langt ud over hvad man kunne forvente.

Grundlæggeren af dette ærværdige medlemsblad er den samme Reinhold. Nok var der i 1942 tilløb til et blad, men det blev kun til et enkelt nummer - af indlysende årsager. Men i 1949 kunne man så begynde på en frisk, og med diverse besværligheder har Hakoahneren holdt sig på banen i omkring 45 år - og takket være Hakoahneren, er Hakoahs historie bevaret.

Også derfor er det rart at huske Snerpe og Reinhold to der var med til at holde sammen på stumperne, på hver sin måde ganske vist, men på en sådan måde, at forbindelsen bagud blev bevaret.

Ino Jacobsen

Skuespillerinde Susse Wold

Steen Ankerdal

Pro

Jubilæu

SAS Scandi

*Amager B
2300 Kø*

Lørdag den 15. ok

Baren åbn

So

- f

- h

- d

(drikkevarer er ikke

Taffe

Guitarist Celso Mendes

Velkomst ved Alan Melchi

Uddeling af

Festtale ved sportsredaktør

Under

Skuespillerin

Countrysangerin

Gensyn med uddrag fra de

Dali

Mugger

Jannick

Ilan

Dans med

Baren lu

gram

sbanket

avia Hotel

devard 70

enhavn S

ber 1994 kl. 19.30.

kl. 19.15

ver

ret

fet

ert

nkluderet i prisen).

usik:

g Kristian Celinder, bas

formand for J.I.F.Hakoah

tsbevisninger

een Ankerdal, Ekstra Bladet

ldning:

z Susse Wold

z Tamra Rosanes

pulære Hakoahrevyer med:

Safir

ssbaum

terschlag

geret

ight Fever

r kl. 2.30

Tamra Rosanes

Night Fever

Billetbestilling:

Bindende tilmelding hos Alan Melchior tlf. 31 42 35 55 eller Michel Solovej tlf. 35 26 29 27 mellem klokken 18.00 til 21.00.

Billetpriser: Kr. 225,00

Kr. 175,00

(under 18 år)

Betaling: Crosset check udstedt til J.I.F.Hakoah v/kasserer Yoram Rubinstein, Vangeledet 70, 2830 Virum vedlagt frankeret svarkuvert hvorefter billetter vil blive fremsendt.

OBS: Der sælges ikke billetter ved indgangen.